

1912

butlletí informatiu
abril 2020

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Finestrelles (foto: Bernat Ruiz)

Finestrelles (foto: Bernat Ruiz)

CARROS DE FOC: Vista des de Coll de Sendrosa (foto: família Fernàndez-Nadal)

CIÈNCIA FICCIÓ O REALITAT

Aquesta és la pregunta, sempre hem sentit a dir aquesta frase, però què succeeix primer?

Les pel·lícules sempre han volgut reflectir uns successos, molts cops catastròfics, avançant en el temps uns esdeveniments que sempre els hem vist llunyans i que afectaven quasi sempre al primer món, aquest món en el que ens trobem segurs, un món que hem construït per protegir-nos de qualsevol atac per terra mar i aire i ves per on, no han calgut ni armaments ni catàstrofes naturals, que alguna ja n'hem patit, sinó un enemic metafòricament parlant, que no el veiem que no té ni cara ni ulls, un enemic que fa servir el nostre propi cos com a mitja de transport, que ens fa protegir-nos dels nostres veïns i amics, del

contacte físic que tant ens agrada, de les trobades, de sopars.... en fi tot allò que sense adonar-nos de cop i volta s'ha esvaït. I aquí estem, el nostre món de seguretat s'ha reduït dràsticament hem passat de menjar-nos el món a que el món, si no hi posem remei, se'ns menjarà a nosaltres.

Potser la resposta sigui: LA REALITAT SUPERA LA FICCIÓ.

Ara toca quedar-se a casa, i ben aviat tornarem a trobar-nos i a gaudir de tot el que teníem!!!!, potser era massa?

Sempre hi ha un abans i un després, la nostra seguretat el nostre estatus de confort és tant feble.... Ara toca un després.

Í N D E X

3 EDITORIAL: Ciència Ficció o realitat

4 S.E.M.: Finestrelles

5 FAMILIAR: Castell de Burriac

6 SEAM-SEM: Alpinisme vs esquí de muntanya

7 MUNTANYA: De Llafranc a Tamariu

8 MUNTANYA: Carros de Foc amb nens

10 MUNTANYA: Serra de Mont-roig

13 RECORDS: Aneto

AGENDA D'ACTIVITATS:

17 CALENDARI abril

18 MUNTANYA: Sempredem Moixaró
Dimecres al sol

19 SENDERISME: Serra dels Emprius

20 CALENDARI: Sempredem;

CALENDARI: Familiars, SIJ

Viatge a Eivissa

21 CALENDARI: Senderisme;

CALENDARI: Grup Jove

22 CALENDARI: SEAM; La Ribalera

23 CALENDARI: Esquí de muntanya;

CALENDARI: B.T.T

24 GLACERA: Torreon de Galayos

27 RECORDS: Toni Villena

28 ITINERARI: Montfalgars

30 AEC: Altes; Pagaments;

Correus electrònics

LA SEM AL FINESTRELLES

Per: Bernat Ruiz

El 21 de febrer teníem programada una travessa per la Cerdanya, i el David ens va proposar fer el Finestrelles pujant per la Vall d'Eina, i baixant per la Vall de Llo.

Foto: Roger Sant

Així, el divendres 20 quedo a les 9 del vespre a Ribes de Freser per sopar. Una bona hamburguesa per cadascú, i acabem de pujar fins a Llo, on ens trobarem amb la resta del grup l'endemà al matí. Passem una nit fresqueta a la furgoneta, i ens llevem tranquil·lament a quarts de 8. Hem quedat amb l'Amat, el Roger i el Miquel a les 8, però no confiem gaire amb la puntualitat del Roger, i ens ho prenem amb calma. A les 8 en punt ens sorprenen quan encara estem esmorzant, però per sort els que han matinat també han d'esmorzar i ens encabim tots dins la furgoneta.

Amb la panxa plena, i sense veure la neu per enlloc, el David i el Roger van a deixar un dels cotxes tan amunt com poden de la Vall de Llo. Quan tornen diuen que la neu es veu molt amunt i ja comencem a patir pel fart de caminar amb els esquís a l'esquena que ens farem a la baixada.

Tot i així anem decidits amb els cotxes cap a Eina, i a mesura que ens hi acostem ens anem animant. Es veu força neu, i després de posar les pells, els més optimistes agafem els esquís amb la mà sense carregar-los a la motxilla. Ben aviat ens els podem posar als peus, i ben aviat ens els hem de tornar a treure, i tornar a posar, i

tornar a treure per creuar un riu, i tornar a posar... Ara sembla que ja no ens els traurem, o si, pugem a la pista que va una mica més amunt que segur que té neu, però aviat s'acaba la neu, i ens hem de tornar a treure els esquís, i altre cop ens els posem, i traiem, i posem... Finalment, quan ja s'obre la vall i sortim del bosc tenim neu continua. Després de 2 hores posant i traient esquís hem fet amb prou feines 400 m de desnivell. Paradeta per agafar forces, i el Roger ens sorprèn traient el seu drone de la motxilla.

Amb la panxa plena, els esquís als peus, i una bona calor impròpia del febrer acompanyant-nos, ben aviat guanyem alçada, i amb l'Amat fent-nos de llebre arribem gairebé d'una tirada fins al cim del Finestrelles. A dalt el vent bufa prou fort com per fer-nos passar ràpidament la calor. 4 fotos, piquem una mica, el Roger fa volar el drone, i ens assegura que al fons de la vall tot i no haver-hi neu la pista es veu nevada.

Traiem les pells, i comencem a baixar cap al coll de Finestrelles buscant la millor baixada. Abans del coll trobem una cometa que promet deixar-nos gaudir. I ben aviat veiem que l'hem enceratat, ens espera una baixada espectacular amb neu primavera, però amb una base ben sòlida que ens permet encadenar girs i baixar ràpidament entre crits i salts fins a un collet, ja gairebé al fons de la

Vall de Llo. Bé, fem alguna paradeta per gravar-nos amb el drone, que sembla que no vol creure i no ens segueix mentre esquiem.

Un cop al collet ve la part més divertida. Entrem al bosc, buscant un camí amagat sota la neu i les branques trencades per les nevades i el vent. Després d'una estona de safari pel bosc, ens acabem reunint tots al refugi de la Culassa. Sembla que la neu s'acabi aquí, però el drone no ens ha enganyat, i a la pista hi queda una mica de neu. La pista està gelada, plena de bonys, amb arbres travessats pel mig, i ben aviat s'acaba la neu. Encara falta molt pel cotxe, però sembla que darrera la propera corba torna a haver-hi neu. Bé, no és neu, és gel, però els esquís també llisquen i no cal carregar-los. Ara sí que s'acaba... espera, encara no, una altra clapeta...

Al final, passant de clapa a clapa i traient i posant esquís més cops que a la pujada, arribem a tocar d'on ens espera el cotxe.

Crec que no enganyaré a ningú si dic que tots vam quedar encantats amb aquest raconet amagat de la Cerdanya lluny de les massificacions que sovint hi trobem.

Gràcies David per aquesta magnífica proposta.

Fins la propera, si els virus ens en deixen fer alguna més aquesta temporada.

ALPINISME VS ESQUÍ DE MUNTANYA

Per: Roger Sant

*Quan arriba l'hivern dos modalitats de muntanya
ens ofereix el Pirineu la mar d'engrescadors.*

Alpinisme i esquí de muntanya. Quina fem? Per què no les dues?

Vet aquí la sortida que engloba totes dues. 4 Agruperos (Amat, Joan, Miquel i Roger) vam decidir anar a provar sort a la canal Baridana. Arribats al Querforadat vam veure que tocava fer una bona caminada, així que ben carregats vam començar la recerca de neu al Cadí. La primavera avançada havia fet retrocedir molt la neu tant, que fins a peu de la canal no la vam trobar. Els paisatges, això sí impressionants, com no podia ser d'una altra manera, és el Cadí! Vam calçar esquís i amb 4 girs ja ens els vam haver de treure, neu molt transformada i començava a pujar de debò. Un cop en plena canal amb la neu un pèl dura tirant a gelada, l'Amat a anava cridant PEDRA-AAAAA!!!!... PEDRAAAA!!!! Un no parar de pedres que agafaven bona velocitat com per donar-te un bon ensurt i un forat al cap. Ei!! Que anem equipats amb el casc durant tota la canal però tot i així no sabies com et baixaven i rebotaven a la neu.

Superat aquest tràngol, ja som dalt, molta calma i una bona baixada ens

espera. La rampa de la canal quasi gelada impressiona una mica. Reparem amb un cordino que porta l'Amat els esquís d'en Miquel, ens els calcem i amb el piolet a la mà perquè no ens en fiem de la neu comencem a baixar. Un gir... dos girs... i a baixar lliscant, la neu no està molt amable com per jugar-te una relliscada i acabar a Querforadat directa. Sortint de la canal millora una mica ja que hi ha zones amb neu ventada però no transformada i es deixa fer, això sí, els canvis d'una a l'altra són constants. Uns metres més avall en Miquel arriba amb una mica de sang a la barbeta, alguna que altra caiguda a la canal sembla que ha hagut però sense més conseqüències per sort. El tram final... ara sí, neu primavera per acabar i eslàlom de bosc, encara salvarem l'esquiada. I a caminar fins al poble, on retrobem a en Joan que a mitja pujada havia tirat enrere ja que encara l'hem de recuperar del turmell. Vinga bou que ja ho tens això!

Així que esquiada o alpinisme, bones germanes però exigents!

DE LLAFRANC A TAMARIU

22-2-20

Per: Rosa M. Soler

La promesa d'una sortida relaxada i amb bones vistes de la Costa Brava, va fer que la sortida fos un èxit de participació i vam ser 25 de colla.

Les muscleres (foto: Rosa M. Soler)

L'autocar ens va dur fins a Far de Sant Sebastià, situat just a sobre de Llafranc. Lloc espectacular situat a força alçada i amb molt bones vistes. És un paratge interessant, ja que apart del far pròpiament dit i el restaurant, s'hi troba l'ermita de Sant Sebastià de la Guarda, una torre de guaita i un poblat ibèric.

Fa un dia preciós i un cop admirat el panorama, visitem el poblat ibèric, on en Domènec ens fa una petita explicació. Després ens agrupem per fer una foto conjunta i ja agafem el camí, que en franca baixada ens anirà apropant poc a poc fins al nivell del mar.

Baixant per un estret barranc, el camí ens durà fins a la Cala Pedrosa. A fe que té el nom ben posat! Tot el terra es cobert de grans còdols i no hi ha ni una mica de sorra. Hi trobem un parell

d'edificacions (antigues cases de pescadors) una d'elles amb tota la pinta de ser a l'estiu un "bareto". El lloc es preciós i com que avui anem tranquils hi fem una bona parada, fotos, etc.

Per continuar, cal remuntar un estret i rost corriol, que s'enfila per les roques i amb quatre ziga-zagues ben seguides, ens torna a deixar a força alçada.

Seguim amb petites pujades i baixades, s'vorejant la costa, fins que una forta baixada, ens apropa al paratge de les Muscleres, un tram de costa rocosa, de poca alçada, plena de sots i racons amb aigua.

Anem fent paradetes per fer fotos i poc a poc ens anem apropant al final de la caminada i des d'un punt de nou a més alçada sobre el mar, ja veiem la petita badia i el poble de Tamariu, on arribem en suau baixada fins a la mateixa platja.

Encara manca una hora per que ens reculli l'autocar, i mentre alguns van a fer el vermut, una bona colla decidim aprofitar per fer una remullada de peus al mar, que ens els deixa ben fresquets i relaxats!! I per acabar d'arrodonir el dia, un bon dinar a Cal Fray de Llofri.

CARROS DE FOC AMB NENS

Text i fotos: Família Fernández - Nadal (Ivan, Aícia, Clara i Guillem)

SEGON DIA

30/06/2019

Des del Refugi Saboredo
al Refugi de la Restanca

14 km - 2100 metres de desnivell acumulat

A baixant per la neu des del port de Caldes aquesta va ser l'etapa més cansada de la nostra carros de foc. El desnivell acumulat que vam fer, s'hi va sumar que va ser el dia de més calor i menys ombra de tots. Vam descobrir un detall que ens havia passat per alt al preparar la travessa: l'aigua dels refugis i fonts és baixa en minerals i això provoca que no hidrati gaire i que per molt que es vagi bevent sempre es continuï tenint molta set. Fins a 10 litres d'aigua ens vam beure entre tots quatre, va ser un dia de molta calor!! A partir d'ara sempre portarem pastilles de sals minerals per dissoldre a l'aigua.

El dia va començar amb un sol radiant. Als refugis la mecànica és pràcticament la mateixa a tots ells: esmorzar cap a les set del matí, recollir i preparar motxilles i cap

a les vuit començar a caminar. Per norma general sempre érem els últims a marxar i així ens acomiadàvem tranquil·lament dels guardes dels diferents refugis i marxàvem pels camins al nostre ritme i ben solets.

Al mateix refugi de Saboredo ja hi ha un senyal que indica el camí cap al coll de Sendrosa i vam iniciar xino-xano la pujada cap al coll. De seguida vam tenir el primer contacte amb una tartera (els nens, ja el dia anterior, no paraven de preguntar quan passaríem per tarteres) i és que una cosa que no es para de fer a la carros de foc és creuar tarteres i saltar pedres. Aquest tros no estava senyalitzat amb els típics pals grocs (o blanc i vermells quan coincideix amb el GR-11), sinó que anàvem seguint les fites deixades per anteriors aventurers. No té pèrdua i de seguida veus el coll i el camí que hi arriba. Semblava lluny però en poca estona vam arribar a dalt del coll, a 2.451 metres d'alçada. Molt bones vistes.

Per baixar del coll ens vam desviar una mica del camí, seguint unes fites que probablement devien posar per esquivar la neu setmanes abans, i que ens van fer baixar per un camí incòmode, ple de rocs i pedres que ens va fer endarrerir força, però quan ens en vam adonar ja no podíem tornar enrere i no ens va quedar cap

altra opció que continuar fins baix on vam recuperar el camí original.

Després de baixar uns 350 metres de desnivell vam tornar a pujar, passant per diversos estanys, fins arribar a l'estany de Colomers on s'hi troba el refugi del mateix nom, i vam posar el nostre quart segell a la cartolina. Vam dinar allà, feia molta calor i tocava pujar fins el coll del Port de Caldes, a 2.567 metres.

La pujada, amb la calor, va ser cansada, i a més té un fals coll que vam maleir de mala manera quan pensàvem que ja havíem arribat a dalt i encara ens quedava un bon tros més. No obstant, per oblidar que estaves cansat, n'hi havia prou en aturar-te, girar la vista enrere i posar cara de bocabadat davant el majestuós paisatge del circ de Colomers, amb els seus innombrables estanys.

Dalt del coll del Port de Caldes la vista és per gaudir-ne una bona estona, amb els estanys del circ de Colomers cap a un costat i el majestuós Montardo cap a l'altre, amb el coll de Oelhacrestada a la seva esquerra, que és per on havíem de passar.

Des d'aquí es pot anar directe al refugi de Ventosa i Calvell, però si vols tenir tots els segells toca baixar fins el refugi de la Restanca, que es troba a uns 2.000 metres d'alçada.

Per baixar del coll no quedava cap més remei que trepitjar neu i el camí travessava una bona clapa que estava ben tova

per la calor, però per sort tenia petjades marcades que ens indicaven on posar els peus per no enfonsar-nos. Vam baixar un coll per pujar-ne un altre, afegint més desnivell acumulat abans d'iniciar la baixada final fins al refugi de la Restanca. La baixada és al començament d'una llaaaaarga tartera fins arribar a l'estany de Cap de Port.

Els nens (i nosaltres també) començaven a estar cansats però per sort en aquest moment vam tenir una altra de les sorpreses de la travessa: ens vam trobar un grup de més de 20 isards pujant des de l'estany, on devien haver anat a beure aigua. Els vam veure molt bé, saltant i corrent per sobre de la neu. Moments com aquests són els que fan la carros de foc inoblidable.

Des de l'estany ara ja sí que només ens quedava l'última baixada, pel camí que anava tocant el riu d'aigua, que baixava amb força i ens obligava a grimpar una mica per les roques del costat.

Vam arribar al refugi quan ja estaven sopant (normalment se sopa cap a quarts de vuit), així que primer de tot vam menjar, abans de fer una bona i merescuda dutxa, rentar la roba i dormir per descansar. El refugi és gran i hi havia força gent, però ens va tocar una habitació petita compartida amb dues noies franceses que no roncaven, així que vam dormir molt bé tota la nit.

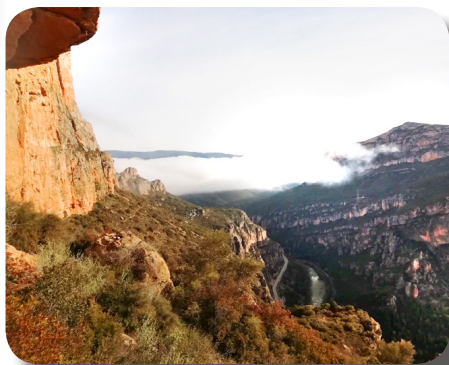
Ja teníem cinc segells a la cartolina!!!

INTEGRAL DE LA SERRA DE MONT-ROIG

Text i fotos: Albert López

La serra de Mont-roig tanca al nord les planes d'Urgell. Té una longitud aproximada de sis quilometres i és un massís aïllat entre el congost que forma el Segre, que la separa de la serra Carbonera, i les planes on està ubicat el poble de Vilanova de la Sal. Està orientada de NE – SW.

La altitud màxima és la Pala Alta 951 metres, però l'aspecte que ofereix la cinglera des del costat sud és imponent .

Camí transversal

Al'edició del 2017 del premi Vèrtex es va atorgar el guardó al treball Serra de Mont-roig i muntanyes veïnes. Un article de la revista Vèrtex parlava d'aquest guardó i feia un recull d'alguns dels itineraris que constaven.

Un d'aquells itineraris era la travessa sencera de la serra de Mont-roig, una excursió que tenia pendent feia temps ja que recollia els diversos indrets que volia conèixer. L'única diferència era que a la ressenya la feien en direcció SW - NE

i jo la faria de NE – SW és a dir acabant a l'ermita de la Mare de Déu de Montalegre bàsicament perquè els dies són curts i volia anar aturant-me a diferents indrets com la cova del Tabac i les trinxeres de la guerra civil. D'aquesta forma quan ja es fes capvespre ja estaria fent el retorn per camins i pistes més senzills.

La ruta la vaig realitzar el 27 de gener un dilluns per tant en dia laborable i poc moviment per la muntanya, ho dic perquè en segons quins camins vaig trobar moltes roderes de motos i aquest fet pot perjudicar greument l'ambient de l'excursió.

Deixo el vehicle a l'aparcament de la paret de l'Ós i començo a caminar per la carretera en direcció a Camarasa, però tot just acabada la paret agafo el camí que s'endinsa cap a la vall dels Ulls de Llorenç, que poc després enllaça amb la pista forestal que porta a Vilanova de la Sal, just on també hi ha una zona d'aparcament.

En pocs metres arribo a una cruïlla de pista amb una que baixa fortament a creuar la vall que és la que agafo.

La pista va pujant, en el mapa consta com a camí de la Plana de Fugues. Deixo una pista a dreta i esquerra i arribo al coll d'Orenga. En aquell cop trobo un primer camí amb una fita i després un altre de més fressat els dos s'ajunten una mica més amunt.

El camí que segueixo es va enfilant en direcció a El Portell, abans d'arribar-hi agafo un camí a la meva dreta que baixa de cop, poc després comença a planejar per anar a passar per sota de l'espadat de l'Extrem, el camí va passant a estones pel frec de l'espadat i altres cops una mica més separat i també passa per diverses restes de construccions.

Arribo finalment a una roca on hi ha una cadena i diversos esglaons metàl·lics, és l'accés a la cova del Tabac. (1) Començo a pujar-hi, potser alguns trams pequen d'excés de cadenes. Arribo a la cova, que ha hagut de ser tancada per les accions d'alguns individus i ara només es pot fer amb visita guiada. Gaudeixo del paisatge i de la ubicació i desfaig el camí.

Un cop arribat al darrer tram d'escales segueixo el camí que ja portava en direcció a la presa. Passo pel costat d'un antic pou de glaç i al cap d'una estona trobo un camí amb dues grans fites a la meva esquerra que s'enfila cap al Mont roig. Cal

Refugi del Pletiu Extrem

estar pendent de no perdre el camí perquè en alguns moments pot ser una mica perdedor. De mica en mica vaig superant el desnivell i acostant-me a la cinglera.

Supero el darrer tram i ja canvio de vessant. Vaig seguint diferents fites que deixen el camí principal per tal de poder veure les restes de trinxeres o més ben dit parapets de la guerra civil. Abans d'arribar al coll agafo un camí ben fitat, que passa per diverses construccions de la guerra així com d'un búnquer destruït, per pujar fins a Mont-roig (714 m). Està situat en el punt més occidental de la serra. Es domina una excepcional visió sobre l'aiguabarreig del riu Segre i la Noguera Pallaresa, llàstima de la boira que m'acompanyarà tot el dia en direcció La Noguera.

Un cop he gaudit de les vistes desfaig el camí fins al coll del Pas del Sastre i segueixo el camí que va carenejant fins a l'Extrem on deixo el sender carener per conèixer el refugi del Pletiu de l'Extrem.

Un cop vist el refugi agafo el camí en direcció el Portell, trobo una cruïlla el camí de l'esquerra s'enfila carenejant

cap a l'Extrem, el que baixa aniríem cap al coll de l'Orenga i el de la dreta que és el que segueixo segueix la carena en direcció a la Pala de Coll de Porta (892m.). Després del cim el camí perd els gairebé 100 metres de desnivell que em separen del coll de Porta on torno a trobar la pista que arriba al refugi, en aquests moments tanca-da al trànsit. Baixant tenia dubtes si agafar la pista o seguir la carena donada la boira que tenia i les poques vistes en direcció a la Noguera. Arribo al coll i veig un cartell del Centre Excursionista de Lleida a Mare de Déu de Montalegre pel camí planer 45 minuts. Dubto però finalment segueixo la carena per tal de completar la serralada arribo a la Pala Alta (926m) el cim més alt del Mont-roig, la boira s'obre una mica i puc gaudir de la vista. Segueixo el camí fins a la Pala dels Pelats (926m) i a partir d'aquí ja començo el descens.

Arribo a la Mare de Déu de Montalegre (868m) un mirador impresionant de la Noguera. Al contrari que a ponent ja que la cresta que he anat seguint no permet tenir una gran visió.

Ermita de la Mare de Déu de Montalegre

Hi ha una dita que diu:

*"A Montalegre es puja trist
i es baixa alegre."*

Ja només hem queda començar a baixar en direcció a la Collada de Sant Llorenç (617m) per després seguir el camí que va paral·lel al torrent del Clot del Roure per arribar a la cabana de Porta (406m) i Mas del Cinto (330m) impresionant masia en runes. Segueixo el camí, conforme el sol es va ponent i van canviant les totalitats dels espadats. Travesso les vies del tren de la Pobla de Segur i segueixo el camí al costat del barranquet del Mas del Cinto fins a sortir al costat d'on he aparcat el vehicle.

Durada 8 hores, incloses parades i les diferents marrades. Jo crec que es podria realitzar amb unes 6 hores.

Desnivell uns 1.300 metres

(1) Coromines no dubta que l'etimologia d'aquest nom de lloc és preromana. No només no té res a veure amb la Nicotiana, sinó tampoc amb l'arabisme tabac 'paneret'. Cal relacionar-lo amb el mot ibèric *Tauacca*, documentat en inscripcions ibèriques, i documentat com a *TAVACCA* en una inscripció hispano-llatina.

Davant del problema d'entendre l'ibèric, Coromines proposa que el sentit de *TAVACCA*, segons la naturalesa dels llocs designats, podria estar relacionat amb la noció de 'torre' o puig o lloc fortificat, i també la cova del Tabac es podria entendre com una fortificació campal. De fet, aquesta cova, d'enorme boca, dona pas a una galeria de grans dimensions poc freqüent a Catalunya. Extret del blog de Ferran Alexandri.

ANETO

21 A 25 D'AGOST DE 1965

Per: Jordi Romagosa

*El dijous, per telèfon, queda concertada la sortida.
El dissabte, a les quatre, amb un "600", sortim vers Benasc
El cotxet es va empassant quilòmetres. Al cap de sis hores som a
Benasc. Després d'un bon sopar anem a dormir.*

Al matí següent, als volts de les deu, un cop esmorzats com Déu mana i en mig d'un bon xàfec, tirem pista enllà amb el cotxe fins a la barraca dels carrabiners. Deixem el cotxe i ens aixopluguem al porxo de la caseta esperant que pari de ploure, passen les hores i segueix plovent, decidim que si a les tres no ha parat toquem el dos. Les tres, sembla que s'clareix i agafem les motxilles i comencem a fer camí cap amunt.

Poc després d'haver sortit tornen a caure gotes, ens posem les capelines i tirem endavant. A l'alçada dels Banys, cau més aigua. Passem Pla d'Estany i para un xic. En passar per l'Hospital (pres per la Guàrdia Civil) deixa de ploure, anem avançant i agafem la darrera pujada fins a la Renclusa. Hi arribem a les sis de la tarda, una boira espessa s'ha instal·lat a pocs metres per damunt nostre. Ens aposem a una habitació. Baixem a sopar i ens fem servir una sopa calenta que completa el menjar que portem nosaltres. Estudiem un xic la guia i cap a dos quarts de deu anem a dormir.

Les 5 del matí, truquen a la porta i sentim la veu del "León del Aneto" que crida: "Aneto despejado, tendrán muy buen día..."! Bé doncs no ens hoensem més, ens llevem i preparam la llet amb cacau freda, fem la motxilla i sortim.

Per un error de càlcul traspasso el riu, les pedres estan cobertes de gel i

pataplàs!! Un peu a l'aigua. Tots tres suquem més o menys igual. Ens adonem que no calia passar el riu i fem l'operació a l'invers, les pedres també estan gelades i... pataplàs el peu al riu i "olé". Què hi farem, si no ens hem rentat la cara al menys que es desvetlli el peu.

Anem seguint les llaçades del rastre que ens alça ràpidament, al davant i al darrera nostre una corrua de gent va fent el mateix camí. Som al Portilló Inferior, el cel que era clar i estelat, s'ha transformat en un mar de núvols i boires que van des del cap d'avall del Pallars fins dalt de l'Aneto. Parem a fer un menjuc i jo aprofito l'avinentesa per a "posar conferència". Bé tot plegat ja som aquí, doncs seguim, tirem per la carena dels Portillons, la boira ens va embolcallant i fa més aviat fred.

Hem seguit massa fidelment la carena i ara ens trobem per damunt del Portilló Superior. Tenim dificultats per morde la pedra que està molla. Baixem a la gelera. Anem seguint una tartera de blocs bastant estables i arribem tot guanyant molta alçada al riu que ens separa del gel. Grossos pans de glaç cobreixen ambdues vores. Amb el piolet en desfaig un i puc posar el peu amb un xic de seguretat per a saltar a l'altre cantó. Parem i mengem amb una certa consistència.

Ha començat a nevar, petits borrellons de neu van caient lentament.

Ens calcem els grampons i iniciem el pas per la gelera, pel que he pogut intuir el rastre que assenyalava el camí del cim és un xic més avall. De tant en tant s'ha d'anar saltant alguna esquerra, als llavis s'hi pot veure el verglaç.

Anem guanyant alçada de pressa. La boira s'ha espesseït i no hi veiem més enllà d'un parell de metres, tot s'ha fet blanc, no hi ha cap punt de referència. Hom proposa als altres dos, que venen al darrera, que si a les dotze no som, com a mínim, al pas de Mahoma, tornarem endarrere. Pels volts de les onze, endevinem, a la nostra esquerra, una mena de gran coll, s'hi acosta en Joan i tenint en compte la tan repetida foto del coll de Corones, diu que li sembla que ho ha de ser, l'estanyol, però, no l'ha vist.

Troblem un rastre ferm i ben marcat que ens diu que potser no anem errats. En deixar el coll veiem una motxilla mig coberta per la neu, i això ens confirma que anem bé i que som ben a prop. El camí fa una pujada ben decidida tot vorejant un esperó que potser té nom. Mentrestant la nevada s'ha anat intensificant. Arribem al final de la gelera i hi trobem un grup que s'havia perdut de la nostra vista des del Portilló Inferior. Ens confirmen que som a cosa d'un quart del pas de Mahoma.

Deixem les motxilles i piolets i agafem la corda. Anem pujant per la tartera, les pedres estan recobertes d'un dit de neu,

per fi som davant del pas de Mahoma. Ens hi fem una foto. És tot ben nevad, la corda no ens hi farà gens de nosa. Faig un nus al mig per en Guillem i em poso de capdavanter, en Joan es lliga a l'altra punta. Inicio la tirada, la primera llastra s'ha de passar a cavallet. Per arribar a la bretxa de sota la creueta, un pas rar em soluciona el fet. Faig venir els altres dos, no hi vull gaire distància. Inicio per fora l'ascensió de la bretxa i em si-

tuo a dalt, uns quants metres més i ja sóc al replà del cim, un crit i ben aviat ja hi som tots.

Ens asseiem als peus de la creu i traiem el llibre de registre. Potser hauríem de felicitar al "León" pels seus coneixements de meteoròleg. Què redéu deu entendre aquell paio per "tiempo despejado"? Fem unes quantes fotos, jo penso que no aclariran gaire qui és qui. Signem al llibre i mengem uns quants ganyips.

Al cap de mitja hora ens tornem a encordar i ara sí, en mig d'una forta tempesta de neu i vent iniciem la desgrimpada. Tinc els dits balbs i no sé si el vent no m'arrenca. Com que els he d'assegurar, cada vegada que la corda frega l'anorack, la neu liquada travessa la roba i em fa sentir calfreds a l'esquena.

Ens desencordem i davallem a cercar les motxilles, amb la boira i les ganes de tocar el pirandó, ens despistem i ens costa de trobar-les, algú flastoma. Trobem les motxilles, jo he guardat els grampons a dins i no tinc les corretges tant glaça-

des, tot i amb això amb els dits entumits tinc serioses dificultats per a cordar-me'ls. Agafo la iniciativa i empenem la baixada amb ganes de córrer per a fugir d'aquell infern de neu, vent i

fred. La neu es va acumulant als plecs de l'anorack i al damunt de les espatlles.

Es grampons, mal cordats, se'm deslliguen precisament damunt d'una placa de gel ben dur. Me'ls cordo millor i seguim baixant. El que més em preocupava mentre baixàvem rabents, era que fora del rastre i en mig de la tempesta de neu, com érem, podíem anar a parar a alguna de les esquerdes un xic importants que encara es troben en aquesta glacera.

La glacera s'ha acabat i damunt d'una roca ens treiem els grampons i anem caminant per una tartera de grossos blocs que cal trepitjar amb compte puix estan recoberts de neu i són relliscosos. "El Portilló!!" Per un moment s'ha alçat la boira i el podem veure. Ens en hi anem tot seguit. Parem un moment per menjar

Potser hauríem de felicitar al "León" pels seus coneixements de meteoròleg. Què redéu deu entendre aquell paio per "tiempo despejado"?

quelcom, arrecerats a sota d'una pedra gran i ens quedem glaçats, l'aigua em corre esquena avall.

Tornem a caminar, ens enfilem al Portilló i allà quan ja ens sentim més segurs del camí, parem i enganxats a una paret per arrecerar-nos del vent fred, mengem amb molta gana, bevem un xic d'aigua que ens glaça per dins i anem tirant avall, ara ja amb menys inquietud, sense cap pressa, passem pel Portilló Inferior i seguint de fita en fita, ens anem apropant al cobejat refugi de la Renclusa.

Ja hi som, ens fem portar un cafè amb llet calent i cap el llit, em trec tota la roba mullada i m'acotxo sota les flas-sades. Són les sis de la tarda. Ben aviat m'adormo. A dos quarts de nou em desperta en Joan per baixar a sopar. En Guillem es queixa del peu esquerre, deu ser alguna torçada que fins ara no s'ha fet sentir. Va molt coix. Després de sopar ens estem al menjador fins cap a les deu i dormir. Ara tot em va bé.

Són les nou del matí, van caient grans flocs de neu i tota la vall és coberta de boira. Fem les motxilles i ens cruspim un bon esmorzar. Paguem i sortim. Tot baixant a en Guillem se li va posant a to el peu i la boira va escampant.

Parem damunt d'un prat i prenem un xic de Sol, mentre fem liquidació de teca motxillera i ens anem empassant l'aigua liti-nada. Engueuem de bell nou i a bon

pas, no triguem gaire a trobar el "600". Hi pugem i ben aviat Benasc. Dinar pantagruèlic, i a l'habitació xerrada amb en Joan. Després passejada pel poble i bitter a la taverna. Sopar de "sepulturas llenas" i a jóc fins a les nou del matí.

Desdejuni per a no passar gana en molta estona i cap el "600". Passada per Valls a dinar i cap a Barcelona. S'ha acabat.

Quin bé que m'han fet aquests tres dies de muntanya. M'he asserenat i he agafat forces per aguantar uns altres tres mesos de "Servicio a la Marina". Bon company, com sempre, en Joan i home molt ferm en Guillem, tot i que era la primera vegada que agafava un piolet i una corda.

Alçaré els meus ulls a les muntanyes
d'on vindrà el meu ajut,
el meu socor ve de Jehovà
que féu els cels i la terra.
Ell no donarà el meu peu
al rellescós ni s'adormirà
el qui em guarda.
El Sol no et fatigarà de dia
ni la Lluna de nit.
Jehovà guardarà la teva sortida
i la teva entrada
des d'ara i per sempre.

Psalm 121

ASSISTENTS: Joan Coma, Guillem Garcia i jo.

CALENDARI D'ACTIVITATS ABRIL

**COM JA SABEU, PER ARA ESTAN SUSPESES
TOTES LES ACTIVITATS, PERÒ HEM VOLGUT POSAR EL CALENDARI,
NOMÉS A TALL D'INFORMACIÓ DEL QUE ESTAVA PROGRAMAT
PER LES SECCIONS.**

**SEGONS L'EVOLUCIÓ DE LA SITUACIÓ SANITÀRIA
ANIREM INFORMANT, SI ES POGUÉS DUR A TERME ALGUNA DE LES
ACTIVITATS PROGRAMADES.**

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
1 dc	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
10 al 13 Setmana Sta.	SEM	Campament als Alps	SEM
16 dj	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
18 ds	Muntanya	Semprepodem: Empedrats (Moixeró)	Jordi Serra
18 i 19 ds i dg	SIJ	Sortida	SIJ
18 i 19 ds i dg	BTT	Montsant	Miquel Insausti
22 dc	Muntanya	Dimecres al sol: Volta pel Baix Camp. L'Argentera	Pere Mansilla, Josep Pastor i Dolors Marro
25 ds	Muntanya	Senderisme: Els Emprius – Obac	Domènec Palau
25 i 26 ds dg	Grup Jove	Caiaç	Toni i Joan A.
26 dg	Muntanya	Excursions Familiars (lloc a determinar)	Tots els dimecres
AEC	Labors	Local	Núria Gómez i Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

SEMPREPODEM MOIXERÓ

Activitat: excursió de muntanya participativa per a socis i sòcies.

Dia: dissabte, 18 d'abril de 2020

Hora de sortida: 7:00h Agrupa,
i 7:15 Fabra i Puig

Transport: Bus. Si no s'arriba a un mínim de persones anirem en cotxes particulars.

Inscripcions: A la secretaria de l'Agrupada, fins dijous, 16 a les 20:00h

Preu: Socis: 23□; socis on-line 33□. Cal ingressar l'import al compte de l'Agrupada: Caixa d'Enginyers (ES72 3025 0017 4114 0003 1058). Indicant nom i "Moixeró"

Desnivell: 1.160m aprox.

Recorregut: 15 km aprox.

Horari aproximat: 6 hores

Dificultat: Moderada però exigent.
(Aconsellem portar bastons pel desnivell)

Itinerari: Sortirem del Veïnat d'Hostalet, pujarem pels Empedrats, seguint el torrent de la Font del Faig (si el temps ho permet podem visitar el Bullidor de la Llet) fins arribar al Refugi de Sant Jordi. D'allà pujarem directament al Moixeró travessant territori del Gall Fer. Carenejarem direcció Est fins arribar a la Canal de la Serp que ens portarà travessant diferents escenaris: alta muntanya (territori d'isards), fageda brotant... fins a Grèixer. Si anéssim molt bé de temps podríem completar-la amb un puja i baixa a Penyes Altes (+/-200m + 3 km).

Observacions: del 15 d'abril a finals de juny és el període de cantada del gall fer per tant el tram des del refugi fins la carena l'hauréu de fer en absolut silenci. (serà una experiència molt relaxant i potser premiada per alguna cantada).

Material: motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua, esmorzar, dinar i crema solar.

Vocal: Jordi Serra (Tel/ 675 6951 371)

DIMECRES AL SOL

**Volta pel Baix Camp:
L'Argentera**

Data: 22/04/2020

Hora trobada: 07:00h Padilla 255

Transport: vehicles particulars

Distància: 8 km aprox.

Desnivell: 250 m aprox.

Temps: 3h

Dificultat: apta per a tots els nivells

Dinar: restaurant a determinar

Excursió proposada per: Joan Pastor i Dolors Marro

Telf. contacte: 601 110 287 Pere Mansilla

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua i esmorzar. Aconsellable dur bastons de muntanya.

Normativa: És obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els/les inscrits/es han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui passar.

MUNTANYA – SENDERISME

SERRA DELS EMPRIUS, L'OBAC**DISSABTE, 25 d'abril 2020****Activitat:** Excursió de muntanya per a sòcies i socis.**Lloc i Hora de Sortida:** 7:15h. Local Agrupa. 7:30 Fabre i Puig**Transport:** autocar.**Inscripcions:** fins dimarts 21 d'abril**Preu:** socis 40 €, socis on-line 50 €. Inclou autocar i dinar.

Autocar petit, places limitades.

Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupada, indicant nom i Emprius

Recorregut: 7,5 km.**Desnivell:** 140+ m, 450- m**Horari aproximat:** 3:30 h.**Dificultat:** fàcil.**Recorregut:** Aparcament del Coll d'Estenalles, Coll d'Eres, Coll de Llor o de la vall, Serra dels Emprius, Agulles de Finestrelles, Passarem a prop del Cau dels Emboscats i la Roca del Queixal Corcat, L'Ocell de Pedra, Casa la Vall, i carretera de Mura**Descripció:** Recorregut que comença al Coll d'Estenalles, per una pista encimentada de suau pujada fins el Coll d'Eres, forta baixada de 10 minuts dins de la canal de Llor ens portarà al Coll de la Vall, d'aquí una pujada suau inicia la Serra dels Emprius per començar a davallar novament cap el fons de la vall, els més agosarats podran intentar esmunyir-se al forat del Queixal Corcat o davallar al Cau dels Emboscats (lloc d'amagatall de la gent de la contrada), mentrestant els altres gaudirem d'unes vistes extraordinàries, seguirem fent camí per la carena de la serra cap el Nord, el camí és segur però elevat, tot baixant cap el Torrent de la Vall i la masia del mateix nom fins arribar a la carretera de Mura. Dinar de restaurant a Talamanca.**Material:** Calçat i roba de muntanya apropiada (segons la climatologia esperada), pals, aigua i esmorzar al bar.**Vocals:** Domènec Palau i Anna Tomàs, tel. 671 40 60 30**Reunió informativa:** dijous 23 d'Abril, 20,0h. Local AEC.**IMPORTANT:** És obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'A.E.C. i el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordeu també que cal estar en possessió de la targeta de la FEEC.

SECCIÓ DE MUNTANYA

SEMPREPODEM

DATA	LLOC	VOCAL
18 abril	EMPEDRATS / MOIXERÓ	Jordi Serra
9 maig	PUIG MOSCÓS, SISTRA I AGUDA	Toni Ensenyat Pep Molinos
13 juny	VALL DE MANTET PIC DE LA DONA	Xavier Domènech
20-21 juny	LA RIBALERA	
4 juliol	PUIGMAL	Salvador Monpeat Àngel Porras

VIATGE A EIVISSA

El viatge a Eivissa, que va ser suspès a causa de la crisi sanitària pel coronavirus, **es farà el proper mes d'octubre els dies del 17 al 23.**

Es mantenen les mateixes condicions, tant de preus com d'activitats previstes i tots els que hi estàveu apuntats teniu, evidentment, la plaça reservada.

Si algú més s'hi volgués afegir, poseu-vos en contacte amb el Josep Bou.

(boutorrent@gmail.com Tel: 687 731 276)

CALENDARI INFANTIL-JUVENIL

ABRIL: 18-19

JUNY: 6-7

MAIG: 16-17

JULIOL: campaments

CALENDARI 2019-2020

EXCURSIONS FAMILIARS

26 abril

14 juny

Si us interessa venir dirigir-vos a Bernat Ruiz (**bernats@gmail.com**).

SECCIÓ DE MUNTANYA SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
25 abril	ELS EMPRIUS OBAC	Domènec Palau
23 maig	PLA BAGUET LA MOLINA	Rosa Maria Soler
20-21 juny	LA RIBALERA	
28 juny		

CALENDARI GRUP JOVE A.E.C. 2019-2020

DATA	VOCALS	ACTIVITATS
Abril 25, 26	Toni, Joan A.	Caiac
Maig 9, 10	Jordi M, Bria, Marcel	Barranquisme / Rafting
Juny 20, 21	Amat	Cursa La Ribalera (Tírvia)

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp.

CALENDARI SEAM 2019-2020

DATA	LLOC	VOCAL
30 de maig	Malanyeu	Josep Emili

Les sortides de 1 dia es fan en dissabte,
però, si hi ha qui ho desitja així, es podran estendre al cap de setmana sencer.

LA RIBALERA 2020 (21 DE JUNY)

Les **inscripcions** per a la Ribalera d'enguany, ja s'han obert. Com sempre hi haurà les modalitats de **Marató, Mitja marató i Popular**.

Els **socis** que vulgueu participar en qualsevol de les modalitats, sol·liciteu el codi promocional a laribalera@aec.cat per gaudir d'un **descompte en fer la inscripció**.

En aquesta edició també hi ha promocions per a grups.

Veniu a gaudir d'un dia d'esport de muntanya en un magnífic entorn. El recorregut, reconegut per tots i totes les participants, és un repte i una delícia.

I si no podeu o no us agrada córrer, apunteu-vos a fer de **voluntaris**. Hi ha mil i una tasques de tots tipus dins de la organització i tota ajuda és molt benvinguda.

US HI ESPEREM A TOTES I TOTS

CALENDARI DE SORTIDES D'ESQUÍ DE MUNTANYA 2020

DATA	SORTIDA	VOCAL
1/3 maig	Culfreda	Roger (33almogaver@gmail.com)
16/17 maig	Travessa Posets	David (davidenergy@msn.com)
30 maig/1 juny	Maladetes	Pol (polbaselga@gmail.com)
13/14 juny	Tapou	Rafa (alalbos@yahoo.es)

També organitzarem un campament hivernal als Alps per Setmana Santa amb activitats de tot tipus. Ja us anirem informant.

Engresqueu-vos, que com més serem més riurem!!

Per aquells que comenceu, o que ja teniu una colla d'anys i esquiades a les cames, a les sortides més tècniques s'intentarà oferir alternatives més tranquil·les per la mateixa zona.

Recordem que per poder assistir a les sortides cal disposar d'ARVA, pala i sonda i que a l'Agrupació en tenim per llogar (15€ el cap de setmana + 30€ de fiança).

VOCALIA D'ESQUÍ DE MUNTANYA

CALENDARI BTT CURS 2019-20

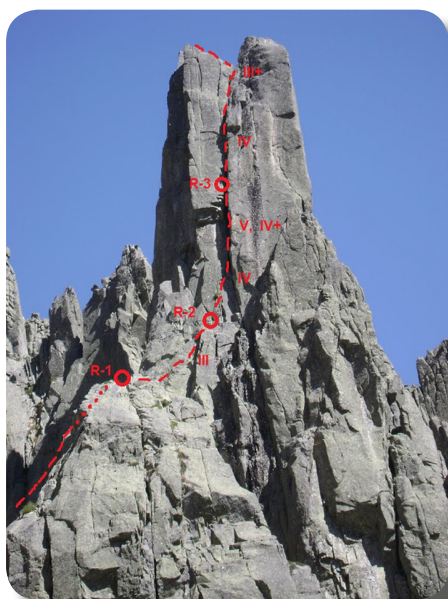
DATA	ZONA	VOCAL
18 i 19 abril	Montserrat	Miquel Insausti
23 i 24 maig	Cerdanya	Pere Mansilla

UNA RESSENYA AMB MOLTA HISTÒRIA AL DARRERA TORREON DE GALAYOS

Cara Oest Via Teógenes-Ros V

Per: Javier Aznar

De la ressenya d'aquest mes, espero que em perdoneu dues coses, la primera, les fotos no són meves estan caçades d'internet, i la segona és que la meua descripció s'assembla més a les batalles del «abuelo cebolleta»

Amb la primera com descàrrec, diré que no dispo de fotos decents per publicar, eren de cambra Kodak Instamatic, en b / n només permetia paisatges amb gran profunditat de camp que tot just detallava, en uns formats de 9x9 cm, Horrosos.

Ala segona perquè seria a principis dels 70, quan a la primavera vaig

obtenir el carnet de conduir, em vaig comprar un 600, B 264.973 ja de tercera o quarta mà, i a l'estiu vaig decidir amb un veí meu de la UEC Gran Via, que es deia José Luis, anar a Gredos, ni més ni menys que a Galayos.

Dos dies llarguíssims complets de més de 12h conduint per carreteres nacionals de Barcelona a Guisando (Aвила), vam dormir a l'hostal i a el tercer dia pujàvem al Nogal del Barranco per pista de terra, avui asfaltat. Des d'aquest punt, carregats com mules pugem pel camí de la Apertura, amb fort desnivell, fins al refugi Victory, llavors era lliure.

Des de la plataforma on es troba el refugi la vista sobre les agulles no pot ser més espectacular, la nostra vista estava fixada en el Torreón, però si hi havia alguna cosa que em va deixar perplex va ser el diedre Ayuso a la punta Maria Luisa, llavors en artificial.

Tot el vessant oposad al refugi, és un enorme grup d'agulles a quina més

espectacular la qualitat de la roca superior, granit amb un fantàstic granulat amb especial adherència, llàstima que per aquell temps no disposàvem de calçat d'escalada com avui dia, les nostres eren unes Kamet Osseau, els nostres mosquetons eren de ferro "Quer", en el nostre àmbit no existien els Friends, només encastadors muntats sobre cordinos.

Després de passar la nit en un lloc nefast, al matí vam pujar per la canal a l'esq. del Torreón fins al flanqueig a la dreta que et porta a la plataforma de les flors, les vies de la cara Oest moltes d'elles encara no estaven obertes, de l'escalada

només recordo tres punts molt concrets la xemeneia i el sostre desplomat que teníem sobre, a mitja alçada, el cim espectacular, en el que no vam tenir nassos de posar-nos dempeus, en aquell temps no hi havia la instal·lació que existeix avui dia, amb cadena parabolts i anella, i la tercera, el rapel, brutal. Consistia en una barra de ferro ancorada en dos esquerdes a cop de piqueta a la paret a cada costat de la sortida de la xemeneia, aquesta era la instal·lació.

El pas de la xemeneia a l'altura de la caiguda bo, bo com una sargantana grimpant, amb la motxilla penjant pels peus, esgarrapades per tots els costats, i bo el ràpel doncs ja d'allò més "heavy", amb una бага per les cames en forma de vuit i un mosquetó de seguretat de ferro clar, i la corda fregant per l'esquena

(sistema Comici), i sense Machard d'autoassegurança, el que avui en dia seria impensable i gens aconsellable.

En l'actualitat aquesta via que data de 1933 per Teógenes Díaz i Ricardo Rubio, s'utilitza com a combinació amb altres vies com la Underground, i com més aconsellable la via de la cara sud la Sud directa, segons s'esmenta en diverses guies d'escalada com 1 ineludible a la Península Ibèrica, realitzada per T. Díaz, E. Ferrers, A. Tresaco, JB. Mato i F. Orgaz a 1934.

Material: casc, arnés, doble corda, (ràpel de 60m.), 6 a 8 cintes exprés, joc d'encastadors, joc de Friends tipus Camalot C4, números 1 i 2, les fisures són abundants i amples.

Tipus d'escalada: La majoria és d'una adherència gairebé absoluta, típica de la configuració d'aquest granit espectacular, tècnica d'encastament a xemeneia. La R 3, és penjada.

Accés: BCN, Madrid, Talavera de la Reina, Arenas de San Pedro, Guisando.

PD fotos del bloc Elrincondelbucardo

TONI VILLENA

Les floretes millor en vida...

Per: Sebastià Porta (medalla d'or/50 anys)

Han passat ja molts anys, però mai és tard per fer justícia.

Deuria jo tenir uns 18 anys i preparàvem les vacances per anar a Estós, tot i que el meu company d'aquella ocasió en Toni Ferrer, es va dedicar més tard a la Marina Mercant. ??????

Amb la idea d'anar el més ben preparats, vam decidir d'anar a fer unes pràctiques d'escalada, car nosaltres no érem escaladors nats, com se sol dir; utilitzàvem aquesta pràctica com a mitjà, no com a finalitat i així vam anar a parar al Sot del Bac, amb la intenció de fer la Germana Gran.

Decidim que jo faig de primer i en Toni m'assegura: començo a esgarrapar roca, amunt i després a l'esquerra progressant amb una "Hintertroisser" a la dreta totalment i d'allí tocava una lleugera progressió en diagonal amb tendència esquerra..., quan de sobte..., apareix pel vèrtex de la dreta: en Toni Villena, en solitari, com una sargantana, estil característic i habitual en ell i com si estiguéssim a la saleta de casa per prendre el cafè, em comenta, m'aconsella que valia la pena que aprofités un pitó fix que hi havia allà mateix, que passés un mosquetó i assegurés el pas amb la corda, que mai se sap... Sense prendre

les pastes, reprenc l'ascensió, esquerra i amunt, ve un pas llarg però franc i amb el dos braços, amunt, però incomprendiblement em relliquen les dues mans i caic d'esquena tres o quatre metres de cap per avall com el pèndol d'un rellotge, d'esquena a la paret, penjant... del mosquetó prèviament assegurat. El de la saleta...

Potser mai hi havia pensat en aquest passatge de la meua vida muntanyenca, tot i que en tinc algun altre, però ara que les cames flauegen, amb la perspectiva dels anys, i deambulant amb lleugeresa mentalment, cobren més importància, si cal aquests records.

Gairebé podria dir, que si bé els meus pares em van donar la vida, en Toni Villena em va salvar el "pellejo".

Així doncs, Toni, gràcies pels teus consells que mai estalvies i et dediques a prodigar entre el jovent. No has estat solament un esgarraparets, ets molt més, que transcendirà amb els anys. Moltes gràcies.

CIM DE MONTFALGARS (1.610 m)

VALLESPÍR - RIPOLLÈS

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Aquest cim es troba situat a la carena fronterera entre les comarques del Vallespir i del Ripollès, a tocar del pas ral i ara única carretera que uneix ambdues comarques pel pas de Coll d'Ares. La muntanya forma part dels Pirineus axials i d'una llarga carena que es despenja direcció sud-est des de la Roca Colom, al cercle de Vallter, fins una mica més enllà del cim del Comanegra, al terme de Beget, on es parteix en diferents ramals, essent els més importants els que segueixen al sud cap el cim de les Bruixes i riera de Sant Aniol i més al nord, els de la Llibertat entre les vall del riu Tec i l'alta conca de la Muga.

La muntanya més important d'aquesta carena és el Costabona amb 2.460 metres, a partir del qual l'alçada minva i es manté entre els 1.400 i 1700 metres fins l'esmentat Comanegra.

L'excursió és molt senzilla, sense dificultat i desnivell, gaire bé una passejada, per un terreny format per pastures i bosc, i un terra compost de llicorelles molt transformades. Les aigües del cim s'aboquen als rius Tec i Ter pels torrents de Miralles (nord) i de coll d'Ares (sud).

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al coll d'Ares. Per arribar-hi, ho podem fer per la carretera D-115 que puja des del Voló, Arlès i Prats de Molló, o bé des de Ripoll per la C-151 cap a Sant Joan de les Abadesses i Camprodon. Aquí hem de seguir cap a la frontera amb el vessant francès, passant per la vila de

Molló i al poc ja arribarem al coll d'Ares. Venint d'aquesta darrera vila de Molló, un restaurant a mà dreta, antic edifici de la gendarmeria francesa, i un indicador ens diuen que ja hem arribat al coll d'Ares. En el mateix coll hi ha un ampli aparcament per vehicles, al costat del restaurant.

RECORREGUT

La excursió segueix uns metres una pista direcció sud-est, fins que a mà dreta trobem un camí amb marques de G.R. que s'enfila per un bosc. Aquest camí ens durà fins el cim.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- (1.510 m) Sortim sense travesar la carretera, tal com hem arribat, seguint la pista de terra que pel cantó del Vallespir segueix en lleugera pujada direcció sud-est i deixant l'edificació del restaurant a mà dreta. Fem uns 30 metres de pista i trobem un pal indicador amb marques de G.R.. Vint metres més endavant trobem un nou pal a mà dreta i d'on surt un camí. Aquí hem de deixar la pista per prendre el camí que, en pujada, s'enfila muntanya amunt seguint un G.R. Anem per entre bosc de pi jove, amb alguna pastura i mates de bruguerola. Trobem un filferat que ens acompanya fins una pista forestal.

15 minuts.- Pista forestal. (1.590 m) La travessem i seguim el G.R. per entre bosc, ara fent una pujada més suau. Un pèl més amunt el camí i la muntanya planegen i just aquí trobem un camí que en uns 15 metres ens porta fins el vèrtex del cim. En aquest indret, a mà esquerra, deixem el camí del G.R. que comença a baixar.

20 minuts.- Cim del Montfalgars (1.615 m). Cim molt ampla planer, envoltat de pins i sense vistes. Terreny d'herbes i matolls, vèrtex geodèsic, senyal geodèsica i un filat. És possible que anys enrere, abans de que creixessin els pins, aquest cim tingués unes grans vistes. La baixada la farem pel mateix camí que hem pujat.

HORARI

El recorregut no sobrepassa els 20 minuts de pujada i els 15 de baixada.

DESNIVELL

El desnivell total de l'excursió és de 100 metres de pujada i 100 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta excursió és pot fer tot l'any, inclòs l'estiu degut a la seva curta durada.

PUNTS D'INTERÈS

Pocs punts d'interès trobarem en aquest camí, si bé abans d'arribar al cim tenim en una clariana del bosc, unes bones vistes del Canigó i de les muntanyes de Vallter, amb el Costabona com a principal referent.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és alpi. La muntanya rep la influència del aire humit de la Mediterrània i això fa que tinguem contrastos entre els vents freds de nord i els aires temperats i humits. El contrast d'aquestes dues masses pot produir forta pluviositat i darrerament minses nevades. A l'estiu són freqüents les tempestes. La vegetació està composta de pi, prat i matoll.

EQUIPAMENT

Res d'especial degut a la curta excursió per assolir el cim.

Barcelona a 22 d'agost de 2008

ALTES DEL MES DE FEBRER

Teo Burgués Esteban	Patrícia Esteban Huertas
Biel Burgués Esteban	Roc Jané Forch
Alba de Gispert Mestres	Arnau Jané Quiroga
Dèlia de Gispert Mestres	Ipar Martínez de Falcón Balcells
Adrià de Gispert Ramis	Aleyda Mestres González

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

ATENCIÓ FOTÒGRAFS!!

Us demanem que després de les vostres excursions i activitats, envieu les fotos a

comunicacio@aec.cat

D'aquesta manera facilitareu la publicació immediata de les activitats de l'Agrupació a les nostres xarxes socials. Si amb més temps us animeu a escriure pel Butlletí i la web, ja serà perfecte, però d'entrada, feu-nos arribar les fotos el més aviat possible. Moltes gràcies.

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat	ere@aec.cat	laribalera@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat	caiac@aec.cat	seam@aec.cat
btt@aec.cat	comunicacio@aec.cat	secretaria@aec.cat
butlleti@aec.cat	coordinacio.sij@aec.cat	web@aec.cat
	grupjove@aec.cat	

CANAL BARIDANA (foto Miquel Taverna)

CANAL BARIDANA (foto Miquel Taverna)

De Llafranc a Tamariu (foto: Rosa M. Soler)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera •

1912

2013

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/
channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioextacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Javier Aznar, família Fernández-Nadal, Joan Pastor, Dolors Marro, Bernat Ruiz, Roger Sant, Albert López, Jordi Serra, Domènec Palau, Anna Tomàs, Sebastià Porta, Josep Bou, Jordi Pino, Caterina Rodríguez i Miquel Taverna •